

בני הכפרים בקריאת המגילה בזמן הזה

משנה מסכת מגילה פ"א מ"א

מגילה נקראת באחד עשר בשנים עשר בשלשה עשר בארבעה עשר בחמשה עשר לא פחות ולא יותר כרכין המוקפין חומה מימות יהושע בן נון קורין בחמשה עשר כפרים ועיירות גדולות קורין בארבעה עשר אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניסה:

רמב"ם פירוש המשנה
ויום הכניסה, הוא יום שני ויום חמישי לפי שאנשי הכפרים מתקבצין בהם לשמוע ספר תורה. ואסור לקרות את המגלה בשבת, והטעם כמו שביארנו בשופר ולולב. וקריאתה בימים שונים לא היה אלא בזמן שידינו תקיפה ויש לנו יכולת לכוף על קיום המצות בשלימות, אבל בזמן הזה כלומר מזמן שנתחבר התלמוד עד שיבוא המשיח במהרה אין קורין אותה אלא בזמנה והוא יום ארבעה עשר ויום חמשה עשר כמו שביארנו. וקריאת המגילה חובה בלילה פעם ולמחרת פעם שניה.

רמב"ם הלכות מגילה פ"א ה"ט

במה דברים אמורים שמקדימין וקוראין ביום הכניסה בזמן שיש להם לישראל מלכות, אבל בזמן הזה אין קוראין אותה אלא בזמנה שהוא יום ארבעה עשר ויום חמשה עשר, בני כפרים ובני עיירות קוראין בארבעה עשר, ובני כרכין קוראין בחמשה עשר.

אור שמח (שם)

בני הכפרים כו'. בירושלמי (מגילה פ"א ה"א) פריך ומרדכי ואסתר מתקנין על מה שעזרא עתיד לתקן, ומשני מי שסדר המשנה סמכה למקרא משפחה ומשפחה, אבל עיקר התקנה היתה כללית שעוד זמנים איכא לקריאת מגילה, ולכן אתי שפיר מה דמשני בבלי (מגילה ד, ב) ועשירי לא תקינו רבנן, מאי תרוץ, לתקני גס עשירי, אלא כיון דמרדכי ואסתר לא כוונו לזה, אלא נתנו זמנים עוד כשיצטרך, לא תקנו רק שני ימים קודם, ויתכן לומר כן, משום דאמרו פרק קמא (דעבו"י) [דעבו"ז] (יא, ב) דאדיהן של בבלי הוי וי' באדר לכן לא רצו לתקן לקרוא את המגלה ב' באדר, דהוי מימי אידיהן דבבלאי.

